

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja V. S. j.d.o.o., V., kojeg zastupa ovlaštena osoba Š. P., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 23. veljače 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/20-01/1268, urbroj: 401-01/11-20-1 od 14. prosinca 2020.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbačena je kao nedopuštena žalba tužitelja izjavljena zbog nedonošenja odluke o njegovom zahtjevu za pristup informacijama od strane Grada O. u roku iz članka 20. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15.).

Protiv osporenog rješenja tužitelj je podnio tužbu navodeći da mu je tuženik ograničio pravo na pristup informaciji. Osparava rješenje zbog pogrešne primjene materijalnog prava, komparirajući ga sa drugim rješenjima tuženika, koja u tužbi pobliže navodi. Predlaže da ovaj Sud osporeno rješenje poništi.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod razloga navedenih u osporenom rješenju. Ističe da se podnesak tužitelja od 14. rujna 2020., a kojim je tražio da mu Grad O. u pisanoj formi odgovori na pitanje vodi li evidenciju obveznika upravljanja nekretninama na svom području, ne može smatrati zahtjevom u smislu Zakona o pravu na pristup informacijama bez obzira što je isti Gradu O. podnesen na pomoćnom obrascu za podnošenje zahtjeva za pristup informacijama. Navodi da fizičke i pravne osobe imaju pravo jedinicama lokalne samouprave postavljati pitanja koja se tiču djelokruga njihovog rada, tražiti pomoć u izvršavanju svojih prava i obveza, te da su one dužne postupiti po takvim podnescima, ali da se takova komunikacija ne odvija prema pravilima koja vrijede za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Iz navedenih razloga smatra da tužitelju osporenim rješenjem nije ograničeno pravo na pristup informaciji, s obzirom da se u predmetnom slučaju ni ne radi o ostvarivanju

prava sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama, te naglašava da tužitelju nije uskraćeno pravo na dobivanje odgovora iz djelokruga rada Grada O. Poziva se na presudu ovoga Suda poslovni broj: UsII-200/19-4 od 18. travnja 2019. u kojoj je izraženo stajalište da se traženje očitovanja i odgovora, odnosno mišljenja ne smatra zahtjevom u smislu članka 18. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, niti se smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. istog Zakona. Navodi da tijelo javne vlasti u tom slučaju nije dužno donijeti rješenje pa ne može doći niti do šutnje uprave, zbog čega je žalba u konkretnom slučaju nedopuštena. Smatra da pozivanje tužitelja na ranija rješenja tuženika nije od utjecaja na drugačije rješenje predmetne stvari, s obzirom da u tim postupcima tijela javne vlasti nisu dostavila svoja očitovanja o postupanju po podnescima tužitelja tako da u žalbenom postupku nije bilo moguće utvrditi na koji način su iste postupale sa predmetnim podnescima i da li bi se u konkretnom slučaju trebale primijeniti odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, uslijed čega je tim tijelima bilo potrebno naložiti postupanje. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Odgovor tuženika na tužbu dostavljen je tužitelju sukladno članku 6. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- dalje: ZUS).

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis) koje je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga i u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Člankom 18. stavkom 5. istog Zakona propisano je da se ne smatra zahtjevom za pristup informacijama traženje uvida u cjelokupni spis predmeta, objašnjenja ili uputa vezanih uz ostvarivanje nekog prava ili izvršavanje obveze, izrade analize ili tumačenja nekog propisa, kao ni stvaranje nove informacije.

Iz podataka spisa razvidno je da je tužitelj 14. rujna 2020. podnio zahtjev za pristup informacijama kojim je zatražio da mu Grad O. u pisanoj formi odgovori na pitanje vodi li službenu evidenciju obveznika upravljanja nekretninama na svom području. Nadalje iz očitovanja Upravnog odjela za opće poslove i društvenu djelatnost Grada O. od 2. prosinca 2020. proizlazi da je to tijelo tužitelju dostavilo odgovor na postavljeno pitanje, omaškom nakon podnošenja žalbe tuženiku, a koji je tužitelj zaprimio.

S obzirom na sadržaj zahtjeva tužitelja, imajući u vidu definiciju informacije iz citiranog članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, pravilno je utvrđeno da se predmetni zahtjev sukladno članku 18. stavku 5. istog Zakona ne smatra zahtjevom za pristup informacijama. Stoga se u konkretnom slučaju ne primjenjuju odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, te kako javnopravno tijelo nije bilo dužno donijeti rješenje nije moglo niti doći do šutnje uprave, pa je žalba tužitelja pravilno odbačena kao nedopuštena na temelju članka 114. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09.).

S obzirom na navedeno, prema ocjeni ovoga Suda osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Kako navodi tužbe nisu osnovani niti od utjecaja na donošenje drukčije odluke, na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 23. veljače 2021.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.